

Fóla acésta ese in tóta jóia. — dar prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tíeri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte stóciunile si lánu de prenumeratiunile sunt de a tráscite la Redactiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Gur'a Satului in diet'a Ungariei.

II.

Presedintele Gaizago, — carele ca armeanu transilvaneanu represinta tóte natiunile din tíera, si asié si pe Romani — vré sê deschida siedinti'a.

„Nu se póte, nu se póte, — strigara de odata mai multi deputati tineri.

„Pentru ce? — întrebà presedintele.

„Pentru cá galeriele dameloru sunt inca de totu góle, apoi cui sê ne producemu déca ele lip-sescu?

Se escà o desbatere infocata, si in urma se enuncia urmatóri'a decisiune:

Servitorii camerei sê iésa iute pe strade, si sê bata dobele, si sê anuncie dameloru, ca ele sê-si faca mai iute toaletele, cá-ci siedinti'a are sê se 'ncepa.

Servitorii se inchinara, si iesíndu la strade, batura dobele strigandu:

„Dómneloru si domnisióreloru! terminati-ve toalet'a, cá-ci domnii deputati nu mai potu asceptá“.

Ivindu-se damele, fura primite si salutate cu aplause de catra tóte partidele, — presedintele luà chei'a si deschise siedinti'a, si-apoi notariulu Petrutiu din Maramuresiu cetí procesulu verbalu intr'o sulfare.

Presedintele apoi reportà, cá deputatulu Stanescu si-a predatu credentiunalulu biroului camerei.

Se decise, ca acestu credentiunalu sê se deic partidei „nationale“ din Aradu, ca acést'a sê-si deic parerea motivata a supra-i.

Deputatulu A. puse pe més'a biroului rogarea comitatului T. prin care se róga ca diet'a sê binevo-

iesca a ordiná, ca sê incete acestu frigu cumplitu, care produce saracia nespusa, — si sê ninga precum se cuvine.

Se decise a se predá ministriului culteloru, ca acest'a prin episcopi sê indrume pe santulu Ilie a schimbá timpulu nefavorabilu — dualismului.

Trecandu apoi cas'a la ordinea dñei, ministrulu Mikó aduse la cunoscinti'a camerei, cá de óra-ce diet'a in septeman'a trecuta in tóte dílele a afirmatu si a nisuitu a-si documentá cu dovedi, cá biroulu ministriului lucrárilor publice nu se sustiene in curatiania, si cá acolo ar fi multu gunoiu si multe bidiganie, dñsulu ar avé dorintia nu numai d'a curatá biroulu, ci si a puceá pe unii diregatori ai sei; provóca dara pe toti deputatii, carii au pravu in contra puceiloru, sê se infatísidie la domni'a lui, aducéndu cu sine maturi si pravu de pucei.

Deputatulu Tisa replicà numai decátu, cá in acelu birou — precum scie dñsulu — sunt nu numai pucei, dar inca si stelnitie; asié dara propune, ca respectivii sê duca cu sine nu numai maturi si pravu de pucei, ci si tinctura de stelnitie.

Simonyi Ernó numai atât'a mai adauge la cele insírate de Tisa, cá fiindu in biroulu respectivu gunoiu mare si vechiu, spre curatírea acestuia nu suut de ajunsu maturele, ci se receru silopeti; dñsulu propune dara, ca cei ce se voru presintá la acelu birou, sê duca cu sine nu numai pravu de pucei, tinctura de stelnitie, maturi, ci si lopeti cátu de tari.

Pulszky clatinà din nári, in semnu cá nu-i place tréb'a si díse cá — de óra ce casele nu se cu-

rătescu iern'a, ci vér'a — si fiindu că vér'a a trecut, biroulu susu numitului ministeriu nu se pôte curatî acuma, că-ci asta ar fi in contra constitutiunii si alu parlamentarismului, — propune dara, că tóta tréb'a sê se amane la — véra.

* * *

In urma apoi dupa dispute lungi si infocate, se decise, ca sê decida — de alta-data.

* * *

Si cu acést'a pertractarea budgetului ministeriului lucrârilor publice s'a terminatu, si s'a votatu tôte dupa voi'a ministeriului si a lui Pulszky.

Si asié dupa ce diet'a diece zile nencetatu a totu spelatu fara sapunu pe ministrulu Mikó, si pe principalulu acestuia, secretariulu de statu Hollán, Mikó ca omu albineti scapà cu pielea mai alba, de cum a fostu la inceputulu desbateriloru budgetului, — dar Hollán fiindu unu barbatu tare brunetu, tóta spelatur'a si frecarea, ce o facura deputatii in diece zile pe ciustit'a-i piele, fu insedaru, că-ci nu s'a prinsu nimica. si asié a remasu totu asié negru si la finirea desbateriloru, cum a fostu la inceputulu acelor'a.

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala câtra Tandala.

Frate de cruce!

Mi-am totu batutu capulu, că ce draci sê-ti mai scriu; am rosu vr'o câte-va pene de gâsca (dar sê nu cugeti, că din aripile gâscelor, cari au manuitu odata capitoliulu;) mi-am totu muscatu bu-diele si me totu trageam de peru, — fara ca sê-mi aducu a minte de vr'o nouetate, carea apoi punendu-o pre hartia, séu mai hoh romenisch, eternisandu-o, sê ti-o tramitu prin dieulu Mercuriu. Mus'a me parasî cu totulu.

Tóta nôptea stam la méssa — cum dîce fratele strimba-lemne — gaudîndu si una si alta, fara de a poté serie ceva.

Chiar voiam sê me scolu de la méssa, candu éta sórele *si-baga capulu pre ferésta* si ringîndu si-seóte limb'a si se n'strimba catra mine.

„Asta-i vatemare“ — strigai eu cu mania s luandu calimariului facui tróscu, — heptu'la elu in fatia.

Ha, ha, ha, rise elu, apoi o luà pre picioru.

„Stai hotiule — strigai eu si deschisei us'a ca sê mergu, sê-lu prîndu

„Buna deminéti'a, mari'a ta, — me agrai unu servitoriu çu cilindru albu si cu haine englezesco, — m'a manatu contes'a ca sê-ti predau acestu biletu.“

Mei, óre ce sê fia asta? gandeam eu in mine. Pe semne servitoriulu a smintitu us'a.

„Ai de grige, angliusiule, pôte nu su eu acol'a, caruia i sê trimite acésta carte.“

„Ba, da, cocóne, — mi-a spusu contes'a că dta esti omu cu dracu, si te vei face că nu scii nimic'a; cetesce-o numai!“

Hai de da.

„Scumpulu meu!“

— Brrrr, bine că nu a fostu novést'a langa mine, cine scie ce ar fi ganditu . . .

Dar asculata numai!

„In dar te-ai mascatu asié de tare, — te-am cunoscutu. Vine ingraba te asteptu cu vehementia. Séu scii ce? Ti-facu o propunere. Peste o óra voui fi la tine.

Pan la revedere, Eulali'a“ m. pr.

Poti gandî, frate Tandala, câtu am fostu de surprinsu. — Servitoriulu s'a fostu dusu — pôte asié ia fostu porunc'a, — ér eu nu sciam ce sê facu sê saru in — mare, séu sê sboriu in nori.

In finea finelor, m'am hotaritu a fugi de a casa.

Tropu, tropu . . . suuu suuu . . .

Vai de mine dómne, a si sositu.

Ah! Unde-i cuptoriulu sê me ascundu?

Ciue scie ce vré baronés'a asta cu mine?!

Candu voii sê me ascundu in undeti, se deschise us'a.

„Norocu si bani, frate Pacala — me agrai Tand'a intrandu intr'o bunda mare — ce te ascundi, de mine, că dóra nu-su eu draculu.“

„Dómne tie-ti multiamescu, că nu esti baronés'a.“

„Ce? Eu, baronesa?“

„Lasa lasa ti-o i povestî mane. Acum spune ce e nou in lume si in tiéra?“

„Multe, fórte multe. Nu sciu de unde se incepu?“

„D'apoi incepe de la fundarea Romei.“

„Ba, nu voui incepe de acolo — că-ci scii tu că in Rom'a acum sunt totu — *parinti sfinti* — apoi s'fintii sunt cam ómeni ciudati.“

„Dapoi spune ce va nou, — ca sê potu scrie si la Tandala.“

„Noutatea cea mai insemnata e . . . En prînde plosc'a asta si inchina catra mine.“

„Bravo, sê fii sanetosu!“

„Se fii a lui Domnedieu.“

„Vedi asié, lasa nouetâtile, că o plosca plina e mai buna decâtu diece nouetâti, apoi credu că ai audîtu ce au facutu culegatorii de litere?“

„Ba, nu sciu nimicu.“

„Apoi asié sta tréb'a, că ei nu mai vreu sê lucre — e revolutiune de culegatori.“

„Dapoi ce va face Gur'a Satului?“

„Ce sê faca. Va culege pana n'a mai poté.“

„Totu asié povestîndu si inchinadu cu plosc'a unulu altuia — a sositu amedia-di, — pe atunci eram tocmiti cum se cade.

M'am pusu apoi in patu si am trasu unu somnu si am visatu despre fericirea nôtra.

Dómne ce visu frumosu a fostu.

Paguba că a fostu visu . . .

In septeman'a venitória ti voui scrie mai multe. Si pana atunci remanu alu teu frate de cruce

P. Pacala.

Epistol'a lui Mironu calugarulu catra unu amicu alu seu.

Frate de cruce!

Uf! Multiam tie Dómne, câ-mi mai venii niticlu in fire!

D'abié resuffu, dar'póte câ-i gluma a korteskedlui 2 dî dóue luni intregi, si a cutrierá cerculu Kis-Ineului intregu intregutiú, crucisiu si curmedisiu in lungu si'n latu, si apoi ce, e mai infioratoriu: dupa atâtea strapatia a face unu asié fiasco, si a nu poté buctirui pre proclétulu el'a de Stanescu nici chiar cu 7 dî siepte candidati.

Of frate! Inca unu astfelu de blamu pentru politic'a nóstra, si atunci cu totulu suntemu perduti.

Tu n'ai idea câtu ne sechiruiesce alegerea asta si inca cu aclamatiune alui Stanescu?! Scii frate ne vine a ne — calugarí cu toti.

Si de n'ar fi in reserva cerculu Zorlentiului, unde speru cu mai multu norocu a korteskedlui pentr'unu amicu bunu alu nostru, d'ar mai vêrtosu alu „Alumneului“ din Temisior'a — crede-me frate, câ indata m'asiu si calugarí, de cumva nu mi-ar fi si frica, câ si pre mine me voru denumi de atare consiliariu séu inspectoru supremu la scolile comunali, câ-oi trebuie sê scii frate, câ asié ceva chiar si ca calugaru nici intr'unu chipu n'asiu poté primi, pentru ca io-mi inchipuii calugarí'a ca o inrolare séu inarmare, spre a aperá beseric'a si scól'a nóstra natiunalo — confesiunala, pecandu ca consiliariu séu inspectoru, vrendu ne vrendu ar trebui sê lucru pentru desperfírea loru de catra olalta, si apoi pentru — magiarsarea celei-a din urma.

Sunt unii — nu vreu sê dîcu calugarí — cari dîcu si ne asecuréza, câ dinsi tocmai pentru acea au primitu astfelu de posturi, pentru ca sê póta subminá planurile magiariloru; cu inse am visatu, câ acesti domni n'au facutu contractu cu Dumnedieu spre a traí — pana-i luméa, si câ dumni'a loru sunt numai nesce preparatori séu cum asiú dîce „Ioani botezatori“ pentru de a pregatí calea „Domnului“, adeca pentru de a despartí scól'a de beserica, metamofosarea aceleia apoi va romané — altor'a.

Si apoi frate visurile mele se vedi, câ de rondu se cam implinescu, si d'aceea inca nu me calugerescu, ci-mi iau drumulu catra Zorlentiu unde me ascépta amiculu nostru si alu „Alumneului“.

Déca-mi va fi cu potintia ti voiú scrié si despre resultatulu alegerii d'acolo.

Si pan'atunci poftindu-ti tóte cele bune remanu alu teu frate de cruce.

Mironu.

In balu-mascatu.

Masc'a : Ah! tu aice? Mi-pare bine!

Cavalerulu : Chiar dupa tine umblu frumósa masca. Ce fericire câ te-am aflatu.

Masc'a : Ei bine, me bucuru. Sê folosimu oca-siunea. Vina platesce-mi o inghiatiata!

Cavalerulu : Me recomendu. — Trebuie sê mergu câ me astépta cine-va.

TANDA si MANDA.

T. Audu câ ai fostu prin Ardealu.

M. Fostu.

T. Si ce ai vediutu pe acolo?

M. Am vediutu intr'unu locu o suta de porci.

T. Ai cui au fostu porcii aceia?

M. Ai acelu omu seracu, carele pentru feciorulu seu a potutu esoperá la Blasiu unu stipendiu de a lui Romant'ai.

T. Unde ai fostu a séra, frate Manda?

M. Am fostu la poména,

T. La ce poména?

M. D'apoi partid'a dîsa „natiunala“ din Aradu a muritu, si-apoi a séra s'a tienutu pomén'a.

T. Apoi Dumnedieu sê-i ierte pecatele!

Euer excellenz . . .

Pe timpulu guvernárii lui Bach, Schmerling etc. — adeca pe candu erá lumea nemtiésca, guvernatoriulu Ardélului trebuiá sê faca visitatiuni prin tíera.

Firesce c'a mersu si la Baitia — (langa Bradu) unde loeuescu multi nemti si boemi ca baiasi, inse cari nusciu bine nici nemtiesce nici romanesce — ci mesteca cuvintele.

Audîndu baiasii, câ voru avé unu óspe mare, se pregatióa a-lu primi cu tóta cinstea; — deci lu-intimpinara cu musica, in frunte cu unu baiasiu, care avé rolu de oratoru.

Candu sosi marele óspe, oratorulu se apropiá catra dînsulu dîcendu: Euer Excellenz . . .

Guvernatoriulu se uitá la elu cu seriositate, la ce oratoriulu deveni confusu, incátu a uitatu totu ce a voitu sê-i dîca.

Euer excellenz . . . incepù de nou, inse nu potù continuá.

Vediendu asta unu romanu, se apropiá de oratoru si i siopti urmatóriele: Striga unu lebe hoch si-lu dá dracului!“

Asié s'a si intemplatu.

Post'a Gurei Satului.

Am cetit'o. Si eu am cetit'o. Am aflatu, câ o-ai furatu. Tramite ce va originalu — si atunci bucososu.

„De ce nu?“ Pentru eá e reu compusa; apoi am intiolesu si acea, câ dta ai capotatu corfa de la dina'sa si voiesci numai a-ti resbuná. Te-ai insielatu. O cunoseemu mai bine decátu dta.

„Frundia verde busuioeu“ ar fi buna, dar nu-i locu. Fii bunu si astépta-dara — pana'n mandr'a primevéra.

Dlul B. Am primitu cu placere — dauna câ nu sunt bune. —

Dóue scene.

Un'a la Chisínieu.

Si alt'a la Aradu.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Ca tipariulu lui Alesandru Koesi in Pest'a. Piat'a Pesciloru Nr. 9.